

Sag T-121/95

European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) mod Rådet for Den Europæiske Union

»Antidumpingtold — skade — ret til kontradiktion«

Retten dom (Fjerde Udvidede Afdeling) af 17. december 1997 ..... II - 2394

Sammendrag af dom

1. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — skade — Kommissionens undersøgelse heraf i sin egenskab af undersøgelsesmyndighed — bevisbyrde — fastsættelse af prisen for det produkt, der dumpes, og af prisen for det EF-producerede produkt — justering på grundlag af kvalitetsforskelle — hensyntagen til forbrugernes bedømmelse — institutionernes skønsmålinger — judiciel kontrol — grænser*

[Rådets forordning nr. 2423/88, art. 4, stk. 2, litra b)]

2. *Fællesskabsret — principper — ret til kontradiktion — overholdelse under administrative procedurer — antidumping — institutionernes pligt til at give de pågældende virksomheder oplysninger — rækkevidde*

(Rådets forordning nr. 2423/88, art. 7, stk. 4)

3. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — skade — vurdering af indførsels virkning på EF-produktionen — producenternes manglende fortjeneste — institutionernes skønsbeføjelser — judiciel kontrol — omstændigheder, der kan tages i betragtning*
[Rådets forordning nr. 2324/88, art. 4, stk. 2, litra c)]

1. Under en antidumpingundersøgelse påhviler det Kommissionen som undersøgelsesmyndighed at afgøre, om et produkt, der dumpes, forårsager skade, når det bringes i fri omsætning i Fællesskabet. Herved skal Kommissionen bringe på det rene, om der foreligger et betydeligt prisunderbud i forhold til prisen på et tilsvarende produkt i Fællesskabet, og i den forbindelse skal den anvende de tilgængelige oplysninger på det pågældende tidspunkt uden at pålægge en af parterne bevisbyrden.

Spørgsmålet, om der bør foretages en justering af prisen på det produkt, som dumpes, som følge af en forskel i kvaliteten mellem dette produkt og det tilsvarende EF-produkt, forudsætter en bedømmelse af en række komplicerede økonomiske omstændigheder. Følgelig må Rettens prøvelse begrænses til en kontrol af, om formforskrifterne er overholdt, om de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, samt til, om der foreligger et åbenbart fejlskøn, eller om der er begået magtfordrejning.

I øvrigt er spørgsmålet om en justering af prisen på grundlag af kvalitetsforskelle i det væsentlige et spørgsmål om, hvorledes

produktet bedømmes af forbrugeren, idet det afgørende for at fastsætte en justering — inden for rammerne af ansættelsen af skaden under en antidumpingundersøgelse — er den pris, forbrugeren er rede til at betale for de produkter, der er genstand for dumpingproceduren, i forhold til de produkter, som fremstilles i Fællesskabet, ikke de objektive forskelle mellem disse produkter.

2. Kravet om overholdelsen af retten til kontradiktion er respekteret, når den pågældende virksomhed under den administrative procedure, inden vedtagelsen af en antidumpingforordning, har haft mulighed for at fremsætte sine bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de omstændigheder, institutionerne herved har lagt til grund. Manglende oplysning af et forhold, som kun er en bekræftelse af andre oplysninger, og som ikke indgår i begrundelsen for den pågældende forordning, afskærer herved ikke den berørte virksomhed fra retten til kontradiktion.

3. Under den judicielle kontrol med bedømmelsen af skaden under en antidumpingundersøgelse, tilkommer det Retten at fastslå, om institutionerne ved vurderingen af den manglende fortjeneste for

EF-producenterne, og, i ganske særlig grad, den fortjenstmargen, der er nødvendig for at opretholde deres konkurrencedygtighed, har støttet sig på rigtige faktiske omstændigheder, og om disse eventuelt er blevet vurderet åbenbart fejlagtigt inden for rammerne af den situation, der forelå på tidspunktet for udste-

delse af den anfægtede retsakt. Heraf følger, at der med henblik på den judicielle kontrol ikke skal tages hensyn til bevisligheder, som ikke er blevet fremlagt under den administrative procedure, og som derfor ikke kunne tages i betragtning af institutionerne på det tidspunkt, da de udstedte den anfægtede forordning.